

RAAD VOOR GESCHILLEN
van de
Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende.

- 2.1 Verzoeker heeft opdracht verstrekt aan verweerder voor het opstellen van de jaarrekening van zijn onderneming met ingang van 2019 en voor het verrichten van bijkomende, branchegebruikelijke werkzaamheden. De afspraken zijn vastgelegd in een opdrachtbevestiging.
- 2.2 Voor de overeengekomen werkzaamheden werd een vast bedrag per jaar in rekening gebracht. Facturering gebeurde jaarlijks door middel van vier gelijke nota's die werden aangeduid als voorschotnota's.
- 2.3 Op 30 maart 2022 heeft verzoeker met (een collega van) verweerder besproken over te zullen stappen naar een andere accountant. Bij e-mailbericht van diezelfde datum heeft verzoeker

die overstap bevestigd “per 1/1/2022”.

- 2.4 In antwoord op dat bericht heeft verweerder diezelfde datum laten weten: *“Wij zullen de zaken 2021 afronden en de financiële afrekening maken.”*
- 2.5 In 2022 heeft verweerder nog vier maal een factuur verstuurd aan verzoeker, respectievelijk op 1 maart 2022, 1 april 2022, 1 juli 2022 en 3 oktober 2022, steeds ter hoogte van een bedrag van € 802,84. In totaal gaat het dan ook om een bedrag van € 3.211,36. De facturen zien volgens de aanduiding op *“Werkzaamheden 2022”* en *“Salarisadministratie 2022”*, steeds voor drie opeenvolgende maanden van het jaar 2022. In de facturen is ook benoemd dat het om een voorschot gaat.
- 2.6 Verzoeker heeft gedurende 2022 diverse keren aan verweerder bericht dat hij de verschuldigdheid van de facturen betwist omdat de opdracht is beëindigd.
- 2.7 Bij e-mailbericht van 5 juni 2025 heeft verweerder de facturen voor 2022 met in totaal € 700,35 verlaagd, met de volgende toelichting:
“Het spijt me te moeten vernemen dat je volhardt in je (onterechte) standpunt, niet mee wenst te werken aan een fatsoenlijke oplossing en je niet wenst te betalen voor werkzaamheden die medewerkers van [accountantskantoor verweerder] (op jouw verzoek) voor je hebben verricht.
(...)
Op basis van de begroting 2020 heb ik een creditnota gemaakt voor de werkzaamheden die wij in alle redelijkheid niet hebben verricht voor je in 2022, zijnde: de financiële administratie Q1 t/m Q3, loonadministratie april t/m december.
Daarmee kom ik met toepassing van de prijsindex 2021 en 2022 tot een creditnota van € 700,35 inclusief BTW. In de bijlage tref je de creditnota aan.”
- 2.8 Bij e-mailbericht van 6 juni 2025 heeft verzoeker bericht dat hij uit coulance nog één betaling zal verrichten, bestaande uit 50% van één voorschotnota en de kosten voor de salarisadministratie in Q1 2022 (€ 52,50 ex BTW). Op diezelfde dag heeft verzoeker het genoemde bedrag van € 422,29 voldaan.
- 2.9 Verzoeker heeft de facturen die in 2022 zijn verstuurd (voor het overige) onbetaald gelaten.

3. VORDERING

- 3.1 Verzoeker vordert dat verweerder stopt met de incasso van de facturen 2022 en deze intern crediteert. Verder vordert verzoeker dat verweerder hem een factuur stuurt voor het betaalde bedrag van € 422,29 met de omschrijving *“Eindafrekening boekjaar 2021 en salarisadministratie Q12022”*.

- 3.2 Verzoeker stelt daartoe – samengevat – dat hij geen opdrachtovereenkomst had met verweerder voor het jaar 2022, dat verweerder in dat jaar geen werkzaamheden meer voor zijn onderneming heeft verricht en dat verweerder ten onrechte nog facturen (voorschotnota's) heeft verstuurd in 2022.

4. VERWEER EN TEGENVORDERING

- 4.1 Verweerder heeft zich gemotiveerd tegen de vorderingen verweerd, op welk verweer de Raad hierna waar nodig zal ingaan.
- 4.2 Verweerder heeft daarnaast gevorderd te bepalen dat verzoeker gehouden is tot betaling van de openstaande bedragen, inclusief incassokosten en een vergoeding voor de door verweerder aan deze procedure bestede tijd.

5. BEOORDELING

- 5.1 Vaststaat dat verzoeker eind maart 2022 heeft laten weten per 1 januari 2022 over te stappen naar een andere accountant en dat de opdrachtrelatie met verweerder daarmee ten einde is gekomen. Verweerder heeft op diezelfde datum bevestigd dat hij “de zaken 2021” zou afronden en de financiële afrekening zou maken. Kern van het geschil is of verzoeker gehouden is de door verweerder in 2022 verstuurd facturen te betalen voor zover die nog onbetaald zijn gelaten. De Raad oordeelt dat dat niet het geval is. Voor dat oordeel is het volgende redengevend.
- 5.2 Het ligt in beginsel op de weg van de opdrachtnemer, in dit geval verweerder, om aan te tonen dat hij werkzaamheden heeft verricht waarvoor betaling is verschuldigd. Dat geldt temeer nu verzoeker als opdrachtgever de betreffende facturen gemotiveerd heeft betwist.
- 5.3 Na de opzegging van de opdrachtrelatie door verzoeker heeft verweerder ervoor gekozen in 2022 “voorschotnota's” te blijven versturen voor “Werkzaamheden 2022” en “Salarisadministratie 2022” voor alle vier de kwartalen, tot en met december 2022. Het in rekening brengen van voorschotnota's sluit niet aan bij de opzegging van de opdracht per 1 januari 2022. Het had op de weg van verweerder gelegen om na de opzegging van de opdrachtrelatie een gespecificeerde afrondende eindfactuur te versturen aan verzoeker. Dat hij dat wel heeft aangekondigd maar vervolgens in de praktijk heeft nagelaten, komt voor zijn rekening en risico.
- 5.4 Verweerder heeft gesteld dat hij in 2022 werkzaamheden voor verzoeker heeft verricht. Volgens verweerder heeft hij daarvan een urenspecificatie toegezonden aan verzoeker, maar een dergelijke specificatie is in deze procedure niet overgelegd. In deze procedure heeft

verweerder dan ook niet gespecificeerd i) welke werkzaamheden hij precies in 2022 heeft verricht ten behoeve van verzoeker, ii) hoeveel tijd daarmee gemoeid was, mede in verhouding tot de tijd die gemoeid zou zijn met het verrichten van alle werkzaamheden over het hele jaar en iii) welke bedragen daarvoor waren verschuldigd. Verweerder heeft volstaan met de stelling dat het uiteindelijk in 2022 in rekening gebrachte totaalbedrag van € 2.511,01, overigens na aftrek van een door verweerder zelf redelijk geacht bedrag van € 700,35 (inclusief BTW), passend is bij de verrichte werkzaamheden en de manier van factureren (per boekjaar).

- 5.5 De werkzaamheden die volgens verweerder in 2022 zijn verricht, zouden bestaan uit het opstellen en deponeren van de jaarrekening 2021, de verwerking administratie en aangifte vennootschapsbelasting/omzetbelasting (Q4) 2021 en de salarisadministratie Q1 2022.
- 5.6 Verzoeker betwist niet dat verweerder in 2022 nog werkzaamheden heeft verricht die betrekking hadden op de financiële afwikkeling van 2021, maar hij betwist dat hij daarvoor nog een vergoeding was verschuldigd. Het opstellen van de jaarstukken 2021 heeft hij al met de voorschotnota's in 2021 vergoed. Voor zover hij nog een vergoeding verschuldigd is, stelt hij dat hij met de betaling "uit coulance" van € 422,29 ruimschoots de werkzaamheden in 2022 heeft vergoed.
- 5.7 Verweerder heeft toegelicht te werken met een facturatiesysteem waarbij de facturen betrekking hebben op de werkzaamheden voor de lopende administratie en de werkzaamheden voor de financiële afronding van het voorgaande jaar (het opstellen van de jaarrekening en het doen van aangifte). Voor de jaarstukken 2021 betalen zijn klanten met betaling van de voorschotnota's 2022. Verweerder heeft die wijze van factureren niet met stukken onderbouwd. Zo heeft de Raad geen inzicht gekregen in de facturering bij aanvang van de opdracht, althans bij aanvang van de omschreven wijze van factureren. Om die reden valt niet uit te sluiten dat, zoals verzoeker stelt, verzoeker voor de werkzaamheden in 2022 die betrekking hadden op de financiële afronding van het boekjaar 2021 al had betaald door middel van het voldoen van de facturen uit 2021. Het consequente gebruik van het woord "voorschot" in de facturen lijkt er ook op te duiden dat gedeclareerde bedragen betrekking hadden op werkzaamheden die nog moesten worden verricht.
- 5.8 Verzoeker heeft erkend dat verweerder in het eerste kwartaal van 2022 nog de salarisadministratie van zijn onderneming heeft verzorgd. Uit de verstuurde facturen blijkt dat verweerder die werkzaamheden voor een bedrag van € 52,50 per kwartaal zou verrichten. Verzoeker heeft voor de in 2022 verrichte werkzaamheden reeds € 422,29 betaald, zodat hij voor de salarisadministratie van het eerste kwartaal geen aanvullende betaling is verschuldigd.
- 5.9 Concluderend is de Raad van oordeel dat verweerder niet heeft aangetoond dat hij in 2022

nog werkzaamheden heeft verricht voor verzoeker waarvoor een hoger bedrag zou zijn verschuldigd dan het reeds betaalde bedrag van € 422,29. De vordering van verzoeker die betrekking heeft op het crediteren van facturen zal dan ook worden toegewezen. Het aanvullende verzoek om verweerder te gebieden de incasso te staken en gestaakt houden wordt afgewezen, nu na het crediteren van de facturen voor deze vordering het belang ontbreekt. Het verzoek dat strekt tot het opstellen van een nieuwe factuur wordt toegewezen, nu verweerder geen separaat verweer tegen die vordering heeft gevoerd en de Raad aanneemt dat verzoeker daarbij een boekhoudkundig belang heeft. Op grond van hetgeen hierboven is overwogen, worden de vorderingen van verweerder afgewezen. Ook zal worden bepaald dat de procedurekosten ten laste komen van verweerder, de in het ongelijk gestelde partij.

Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- gebiedt verweerder de facturen 2022 te crediteren;
- gebiedt verweerder verzoeker een factuur te sturen voor een bedrag van € 422,29 inclusief BTW met de omschrijving "Eindafrekening boekjaar 2021 en salarisadministratie Q12022";
- wijst de vorderingen van verzoeker en verweerder af;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 225,00 ten laste komen van verweerder en veroordeelt verweerder om dit bedrag binnen 14 dagen na de verzending van dit vonnis aan verzoeker te betalen;
- verstaat dat het bepaalde in artikel 22 Verordening op de Raad voor Geschillen op deze beslissing van toepassing is.

Aldus gewezen door mr. M.H. Erich, voorzitter, A.J. de Bis Hulleman AA-MKB BA en drs. F.J. Heijman RA RE, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.J.F. Vokurka-Viruly, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 8 januari 2026.

secretaris

voorzitter